EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 9.10.2003
KOM(2003) 588 slutlig

2003/0228 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående av det till Barcelonakonventionen om skydd av Medelhavet mot förorening hörande protokollet rörande samarbete för att förebygga förorening från fartyg och för att bekämpa förorening av Medelhavet vid nödsituationer

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

Europeiska gemenskapen är fördragsslutande part i konventionen om skydd av Medelhavet mot förorening (Barcelonakonventionen)[1]. Europeiska gemenskapen har även ingått följande protokoll inom ramen för Barcelonakonventionen: protokollet om förebyggande av förorening av Medelhavet vid dumpning från fartyg och flygplan[2]; protokollet om skydd av Medelhavet mot förorening från landbaserade källor[3]; protokollet om särskilt skyddade områden och biologisk mångfald i Medelhavsområdet[4]; protokollet om samarbete om bekämpning av förorening av Medelhavet av olja och andra skadliga ämnen vid krissituationer (protokollet om krissituationer)[5].

I samband med den översyn och förbättring av de rättsliga instrumenten för handlingsplanen 1997 antog parterna i Barcelonakonventionen en resolution om en regional strategi för att förebygga förorening av havsmiljön från fartyg. Resolutionen innehöll bl.a. ett beslut om ändring av protokollet om krissituationer. Avsikten var att utöka avtalets räckvidd till att utöver samarbetet för att ingripa vid föroreningstillfällen även omfatta samarbete för att förebygga, minska och kontrollera föroreningar.

På grundval av det förberedande arbete som gjorts av en expertgrupp och med hänsyn till de innovationer som de föreslagna ändringarna medför enades konferensen för parterna till konventionen vid sitt tolfte möte som hölls den 14–17 november 2001 i Monaco om att ett nytt protokoll var den bästa lösningen. Konferensen för parterna fortsatte inte förhandlingarna om utkastet, utan bad sekretariatet utarbeta en slutgiltig text och anordna en ny expertöversyn strax innan konferensen för de befullmäktigade. Expertmötet hölls på Malta den 20–22 januari och konferensen för de befullmäktigade om undertecknande av protokollet hölls den 24–25 januari 2002.

Den 15 januari 2002 föreslog kommissionen rådet att underteckna det nya protokollet[6], under förutsättning att den slutgiltiga texten var förenlig med gällande gemenskapslagstiftning på området. Förslaget avsåg utkastet i dess lydelse vid detta tillfälle och i en version av vilken de senaste ändringarna och de frågor som ännu inte lösts klart framgick. Eftersom den slutgiltiga texten ännu inte förelåg angav kommissionen att den under slutförhandlingarna skulle verka för införlivandet av de nya inslagen i gemenskapslagstiftningen rörande sjösäkerhet och förhindrande av förorening av havsmiljön.

På grundval av de fullmakter som gavs av rådets ordförande den 21 januari 2002 undertecknade Europeiska gemenskapen protokollet vid konferensen för de befullmäktigade på Malta den 25 januari 2002. Samma dag undertecknades protokollet även av 14 Medelhavsländer, varav 4 medlemsstater i EU som är parter i konventionen. Det har därefter dessutom undertecknats av ytterligare en part och ratificerats av Monaco (den 3 april 2002), Malta (den 18 februari 2003), Turkiet (den 20 maj 2003), Frankrike (den 2 juli 2003) och Kroatien (den 9 juli 2003). Protokollet kommer att träda i kraft när sex ratifikationer anmälts till depositarielandet.

---

1 Beslut 77/585/EEG, ändrat genom beslut 99/802/EG, EGT L 322, 14.12.1999.
2 Beslut 77/585/EEG, ändrat genom beslut 99/802/EG, EGT L 322, 14.12.1999.
3 Beslut 83/101/EEG, ändrat genom beslut 99/801/EG, EGT L 322, 14.12.1999.
4 Beslut 99/800/EG, EGT L 322, 14.12.1999.
5 Beslut 81/420/EEG, EGT L 162, 19.6.1981.
6 KOM(2002) 11 slutlig.

I enlighet med vad som begärts under rådets behandling av förslaget till undertecknande påpekade företrädarna för gemenskapen för konferensen för de befullmäktigade att bruket att förhandla om Barcelonakonventionens rättsliga texter strax före undertecknandet vållar EU institutionella svårigheter. Gemenskapen stöddes av andra delegationer och sekretariatet samtyckte till att överväga alternativa arbetsformer.

Under slutförhandlingarna gjorde gemenskapen dessutom betydande ytterligare framsteg när det gäller den olösta frågan om införlivande av de nya inslagen i gemenskapslagstiftningen rörande sjösäkerhet och förhindrande av förorening av havsmiljön enligt följande:

– En förstärkning av de båda artiklar som intagit en framträdande ställning i kommissionens förslag till undertecknande (dvs. artiklarna 9.2 och 11.3 i den undertecknade texten). Två av de skyldigheter som åligger parterna inskränker sig således inte enbart till att sörja för att befälhavare på fartyg som seglar under deras flagg vidtar lämpliga åtgärder. Varje part måste även vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att befälhavaren för varje skepp som seglar i dess territorialvatten uppfyller samma skyldigheter.

– Framsteg gjordes även med avseende på artikel 14.1 och denna överensstämmer nu bättre med gemenskapens lagstiftning om mottagningsanordningar i hamn för avfallshantering.

– Gemenskapens roll när det gäller att genomföra internationella normer för sjösäkerhet anges uttryckligen i ingressen till protokollet.

Förhandlingarna ledde till att man av tydlighetsskäl ändrade flera andra punkter i texten i förhållande till den version som tidigare behandlats av rådet. Till exempel förkortades den något otympliga titeln på protokollet.

Den slutgiltiga texten grundar sig i stor utsträckning på gemenskapens lagstiftning. Den omfattar emellertid inte alla krav enligt gemenskapslagstiftningen vid tidpunkten för undertecknandet, eftersom protokollet framförhandlats multilateralt. Efter undertecknandet av protokollet, och till följd av Prestige-olyckan, har gemenskapen fortsatt att förstärka och förbättra sina åtgärder för att förebygga och bekämpa föroreningar från fartyg[7]. Gemenskapslagstiftningen innehåller nu därför strängare krav än vad protokollet gör. Denna situation behandlas i artikel 20 i protokollet i vilken det föreskrivs att parterna äger rätt att på de områden som täcks av protokollet anta strängare nationella bestämmelser eller vidta andra åtgärder i enlighet med folkrätten.

Protokollet är således helt förenligt både med gällande och kommande gemenskapslagstiftning. Kommissionen kommer att övervaka genomförandet av protokollet i syfte att säkerställa fortsatt överensstämmelse med relevant gemenskapslagstiftning.

Med hänsyn till ovanstående bör gemenskapen ratificera protokollet rörande samarbete för att förebygga förorening från fartyg och för att bekämpa förorening av Medelhavet vid nödsituationer.

---

[7] Särskild hänsyn bör tas till ikraftträdandet av strängare regler för hamnstatskontroll och initiativen rörande nödhamnar och förbud mot frakt av tunga oljor på enkelskroviga oljetankfartyg.

2003/0228 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående av det till Barcelonakonventionen om skydd av Medelhavet mot förorening hörande protokollet rörande samarbete för att förebygga förorening från fartyg och för att bekämpa förorening av Medelhavet vid nödsituationer

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 jämförd med artikel 300.2 första meningen och artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[8],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[9], och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 174 i fördraget bidrar gemenskapens miljöpolitik till uppnåendet av målen att bland annat bevara, skydda och förbättra miljön och till målet att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem.

(2) Gemenskapen är fördragsslutande part i konventionen om skydd av Medelhavet mot förorening (Barcelonakonventionen), som antagits genom rådets beslut 77/585/EEG[10] och i 1995 års översyn av konventionen, antagen genom rådets beslut 99/802/EG[11]. Gemenskapen är dessutom fördragsslutande part i fyra protokoll till Barcelonakonventionen, inbegripet protokollet om samarbete om bekämpning av förorening av Medelhavet av olja och andra skadliga ämnen vid krissituationer, som antagits genom rådets beslut 81/420/EEG [12].

(3) Kommissionen har, på grundval av de förhandlingsdirektiv som den mottog av rådet den 25 januari 2000, för gemenskapens räkning fört förhandlingar om protokollet rörande samarbete för att förebygga förorening från fartyg och för att bekämpa förorening av Medelhavet vid nödsituationer.

(4) Gemenskapen undertecknade protokollet den 25 januari 2002 på Malta.

(5) Genom protokollet uppdateras Barcelonakonventionens rättsliga instrument i syfte att inbegripa samarbete för att förebygga förorening från fartyg, effektivisera samarbetet

---

8 EUT C […], […], s. […].
9 EUT C […], […], s. […].
10 EGT L 240, 19.9.1977, s. 1.
11 EGT L 322, 14.12.1999, s. 32.
12 EGT L 162, 19.06.1981.

vid föroreningstillfällen och främja genomförandet av tillämpliga internationella bestämmelser.

(6) Bestämmelserna i protokollet har utformats så att de inte strider mot gällande eller kommande gemenskapslagstiftning på de områden som täcks av protokollet.

(7) Gemenskapen bör därför ratificera protokollet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godkänns på gemenskapens vägnar det till Barcelonakonventionen om skydd av Medelhavet mot förorening hörande protokollet rörande samarbete för att förebygga förorening från fartyg och för att bekämpa förorening av Medelhavet vid nödsituationer, nedan kallat ”protokollet”.

Texten till protokollet är bifogad detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha rätt att på gemenskapens vägnar hos den spanska regeringen deponera godkännandeinstrumentet för protokollet, i enlighet med artikel 23 i det protokollet.

Utfärdat i Bryssel den […]

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

RÅDETS FÖRORDNING

PROTOKOLL OM SAMARBETE FÖR ATT FÖREBYGGA FÖRORENING FRÅN FARTYG OCH FÖR ATT BEKÄMPA FÖRORENING AV MEDELHAVET VID NÖDSITUATIONER

Parterna i detta protokoll,

som är parter i konventionen om skydd för Medelhavet mot förorening, antagen i Barcelona den 16 februari 1976 och ändrad den 10 juni 1995,

som önskar tillämpa artiklarna 6 och 9 i den konventionen,

som är medvetna om att en allvarlig förorening av havet med olja och skadliga och potentiellt farliga ämnen, eller hotet om en sådan förorening, i Medelhavsregionen innebär en fara för Medelhavsländerna och den marina miljön,

som anser att alla Medelhavsländer måste samarbete om man skall kunna förebygga förorening från fartyg och ingripa vid föroreningstillfällen, oavsett föroreningens ursprung,

som också är medvetna om Internationella sjöfartsorganisationens roll och hur viktigt samarbetet inom ramen för denna organisation är, särskilt när man vill verka för antagande och utarbetande av regler och internationella normer som skall förebygga, minska och kontrollera förorening från fartyg av den marina miljön,

som framhåller de ansträngningar som Medelhavets kuststater gjort för att tillämpa dessa internationella regler och normer,

som också erkänner Europeiska gemenskapens bidrag till tillämpningen av de internationella normerna om sjösäkerhet och förebyggande av förorening från fartyg,

som vidare är medvetna om hur viktigt det är att man samarbetar i Medelhavsregionen om man vill verka för en effektiv tillämpning av den internationella lagstiftning som skall förebygga, minska och kontrollera förorening från fartyg av den marina miljön,

som slutligen är medvetna om hur viktigt det är att man ingriper snabbt och effektivt på nationell, subregional och regional nivå för att vidta nödåtgärder för att bekämpa förorening av den marina miljön eller hotet om en sådan förorening,

som tillämpar försiktighetsprincipen och principen om att förorenaren skall betala, som tillämpar miljökonsekvensbeskrivningar och som använder sig av bästa tillgängliga teknik och de metoder och förfaranden som är bäst ur miljöhänseende, i enlighet med artikel 4 i konventionen,

som har i åtanke tillämpliga bestämmelser i Förenta nationernas havsrättskonvention, antagen i Montego Bay den 10 december 1982, som trätt i kraft och i vilken Europeiska gemenskapen och många av kuststaterna vid Medelhavet är parter,

som beaktar de internationella konventionerna om i synnerhet sjösäkerhet, förebyggande av förorening från fartyg, förberedelser inför och bekämpning vid föroreningstillfällen samt ansvar och ersättning för skador som uppstår vid förorening,

som önskar öka den ömsesidiga assistansen och samarbetet när det gäller förebyggande och kontroll av förorening,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

DEFINITIONER

I detta protokoll används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *konventionen:* konventionen om skydd för Medelhavet mot förorening, antagen i Barcelona den 16 februari 1976 och ändrad den 10 juni 1995.

b) *föroreningstillfälle:* en händelse eller flera händelser med gemensamt ursprung som orsakar eller kan orsaka utsläpp av olja eller skadliga och potentiellt farliga ämnen, och som är eller kan utgöra ett hot mot den marina miljön eller kustområden eller mot därmed sammanhängande intressen för en eller flera stater, och som kräver omedelbara åtgärder eller annan omedelbar bekämpning.

c) *skadliga och potentiellt farliga ämnen:* andra ämnen än olja som om de tillförs den marina miljön kan utgöra en fara för människors hälsa, skada biologiska resurser och den marina floran och faunan, skada områdenas attraktionsvärde eller störa annat legitimt utnyttjande av havet.

d) *därmed sammanhängande intressen:* en direkt berörd eller hotad kuststats intressen som berör t.ex.

   i) marin verksamhet längs kusten, i hamnar eller flodmynningar, inbegripet fiske,

   ii) områdets historiska eller turistrelaterade värde, inbegripet vattensporter och annan rekreation,

   iii) kustbefolkningens hälsa,

   iv) områdets kulturella, estetiska, vetenskapliga eller utbildningsmässiga värde,

   v) bevarandet av den biologiska mångfalden och hållbar användning av biologiska resurser i den marina miljön och längs kusten.

e) *internationell lagstiftning:* bestämmelser som skall förebygga, minska och kontrollera förorening från fartyg av den marina miljön och som antagits på internationell nivå och i enlighet med internationell rätt under överinseende av Förenta nationernas fackorgan, särskilt Internationella sjöfartsorganisationen.

f) *det regionala centret:* regionalt centrum för nödingripanden mot oavsiktlig förorening av havet (Regional Marine Pollution Emergency Response Centre

for the Mediterranean Sea, REMPEC), inrättat genom resolution 7 antagen av de befullmäktigade ombuden från Medelhavets kustländer vid deras konferens om skydd av Medelhavet i Barcelona den 9 februari 1976; centret administreras av Internationella sjöfartsorganisationen och Förenta nationernas miljöprogram; centrets syfte och arbetsuppgifter fastställs av konventionsparterna.

Artikel 2

PROTOKOLLETS TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Detta protokoll är tillämpligt på Medelhavsregionen så som det definieras i artikel 1 i konventionen.

Artikel 3

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. Parterna skall samarbeta

   a) för att tillämpa den internationella lagstiftning som skall förebygga, minska och kontrollera förorening från fartyg av den marina miljön, och

   b) för att vidta nödvändiga åtgärder vid föroreningstillfällen.

2. Parterna skall i sitt samarbete vid behov låta lokala myndigheter, icke-statliga organisationer och samhällsaktörer delta.

3. Parterna skall tillämpa detta protokoll utan att det inkräktar på andra parters eller länders suveränitet eller jurisdiktion. Åtgärder vidtagna för tillämpning av protokollet får inte strida mot internationell rätt.

Artikel 4

BEREDSKAPSPLANER OCH ANDRA MEDEL SOM SKALL FÖREBYGGA OCH BEKÄMPA FÖRORENINGSTILLFÄLLEN

1. Parterna skall bemöda sig om att individuellt eller genom bilateralt eller multilateralt samarbete upprätthålla och främja beredskapsplaner och andra medel som skall förebygga och bekämpa föroreningstillfällen. Sådana medel kan t.ex. bestå av utrustning, fartyg, luftfartyg och personal som behövs för ingripande vid nödsituationer, av lagstiftning, inrättande eller utökande av kapacitet för ingripande vid föroreningstillfällen, eller av att en eller flera nationella myndigheter får i uppdrag att tillämpa detta protokoll.

2. Parterna skall i egenskap av flagg-, hamn- eller kuststat vidta åtgärder i enlighet med internationell rätt för att förebygga förorening från fartyg av Medelhavsregionen i syfte att garantera att relevanta internationella konventioner och parternas relevanta lagstiftning tillämpas effektivt i området. Parterna skall vidare se till att de har den nationella kapacitet som krävs för att tillämpa sådana internationella konventioner;

parterna får samarbeta i form av bilaterala eller multilaterala avtal för att åstadkomma en effektiv tillämpning.

3. Parterna skall vartannat år informera det regionala centret om vilka åtgärder som vidtagits för att genomföra denna artikel. Centret skall på grundval av denna information rapportera till parterna.

Artikel 5

BEVAKNING

Parterna skall individuellt eller genom bilateralt eller multilateralt samarbete bevaka Medelhavsregionen i syfte att förebygga, upptäcka och bekämpa förorening, och för att se till att tillämplig internationell lagstiftning följs.

Artikel 6

SANERINGSSAMARBETE

Parterna förbinder sig att i möjligaste mån samarbeta för att samla upp förpackade skadliga och potentiellt farliga ämnen, även i containrar, transportabla tankar, lastbilar, järnvägsvagnar eller pråmar, som kastats eller på annat sätt hamnat i havet, så att faran för den marina miljön och kustmiljön förebyggs eller minskas.

Artikel 7

SPRIDNING AV INFORMATION OCH INFORMATIONSUTBYTE

1. Parterna skall informera övriga parter om

a) vilka organisationer eller nationella myndigheter som är behöriga när det gäller bekämpning av förorening av havet med olja och skadliga och potentiellt farliga ämnen,

b) vilka behöriga nationella myndigheter som har i uppgift att ta emot information om förorening av havet med olja och skadliga och potentiellt farliga ämnen och att handlägga frågor som rör assistans mellan parterna,

c) vilka nationella myndigheter som har befogenhet att företräda landet när det gäller ömsesidig assistans och samarbete mellan parter,

d) vilka organisationer eller nationella myndigheter som har ansvaret för tillämpningen av artikel 4.2, i synnerhet de som har ansvaret för tillämpningen av internationella konventioner på området och övriga tillämpliga lagar, de som skall se till att mottagningsanordningarna i hamnarna installeras och de som har ansvaret för bevakning av olagliga utsläpp i enlighet med MARPOL 73/78-konventionen,

e) lagar och andra författningar som direkt berör förberedelser inför och bekämpning av förorening av haven med olja och skadliga och potentiellt farliga ämnen,

f) nya metoder för förebyggande av förorening av havet med olja och skadliga och potentiellt farliga ämnen, nya sätt att bekämpa förorening, nya bevakningstekniker och utarbetandet av forskningsprogram.

2. Parter som kommit överens om att utbyta denna information direkt skall även lämna informationen till det regionala centret. Centret skall vidarebefordra informationen till övriga parter samt till de kuststater i Medelhavsregionen som inte är parter i protokollet men som påtagit sig motsvarande informationsförpliktelse.

3. Parterna skall informera det regionala centret om bilaterala eller multilaterala avtal ingångna inom ramen för detta protokoll; centret skall vidarebefordra informationen till övriga parter.

Artikel 8

TILLHANDAHÅLLANDE AV INFORMATION OCH RAPPORTERING OM FÖRORENINGSTILLFÄLLEN

Parterna förbinder sig att samordna användningen av tillgängliga kommunikationsmedel för att brådskande rapportering och information om föroreningstillfällen skall kunna sändas, överföras och tas emot med nödvändig tillförlitlighet och snabbhet. Det regionala centret skall utrustas med de kommunikationsmedel det behöver för att kunna delta i detta samordnade förfarande och fullgöra de uppgifter som åligger det enligt artikel 12.2.

Artikel 9

UNDERRÄTTELSEFÖRFARANDE

1. Parterna skall ålägga befälhavare och andra personer med befäl över fartyg som bär partens flagga samt piloter på luftfartyg registrerade inom partens territorium att, på snabbaste och, med beaktande av omständigheterna, lämpligaste sätt och i enlighet med underrättelseförfarandena i relevanta internationella avtal, underrätta parten och närmaste kuststat om

   a) varje händelse som ger upphov till eller kan ge upphov till utsläpp av olja eller skadliga och potentiellt farliga ämnen,

   b) förefintlighet, karaktär och omfång för utsläpp av olja eller skadliga och potentiellt farliga ämnen, även förpackade, som upptäcks till havs och som är eller kan vara farliga för den marina miljön, kusterna eller en eller flera parters därmed sammanhängande intressen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i protokollet skall parterna se till att befälhavaren på varje fartyg som framförs i partens territorialvatten uppfyller skyldigheterna i punkt 1 a och 1 b; parten får därvid begära assistans av det regionala centret. Parten skall underrätta Internationella sjöfartsorganisationen om de åtgärder som vidtagits.

3. Parterna skall ålägga personer med ansvar för kusthamnar eller lageranläggningar inom dess jurisdiktion att i enlighet med tillämpliga lagar rapportera varje händelse som ger upphov till eller kan ge upphov till utsläpp av olja eller skadliga och potentiellt farliga ämnen.

4. I enlighet med tillämpliga bestämmelser i protokollet om skydd av Medelhavet mot förorening orsakad av utforskande eller exploatering av kontinentalsockeln eller områden på eller under havsbotten skall parterna ålägga personer med ansvar för offshore-anläggningar inom dess territorium att, på snabbaste och med beaktande av omständigheterna lämpligaste sätt och i enlighet med angivna förfaranden, rapportera varje händelse som ger upphov till eller kan ge upphov till utsläpp av olja eller skadliga och potentiellt farliga ämnen.

5. Begreppet ”händelse” i punkterna 1, 3 och 4 skall avse varje händelse som uppfyller villkoren i dessa punkter, oberoende av om det rör sig om ett föroreningstillfälle.

6. Vid ett föroreningstillfälle skall den information som samlats in i enlighet med punkterna 1, 3 och 4 vidarebefordras till det regionala centret.

7. Information insamlad i enlighet med punkterna 1, 3 och 4 skall omedelbart vidarebefordras till andra parter som kan komma att beröras av ett föroreningstillfälle av

   a) den part som mottagit informationen, företrädesvis direkt, annars via det regionala centret, eller

   b) det regionala centret.

När kommunikationen sker direkt mellan parterna skall parterna informera det regionala centret om vilka åtgärder som vidtagits; centret skall vidarebefordra informationen till övriga parter.

8. Vid underrättelse om föroreningstillfällen i enlighet med punkterna 6 och 7 skall parterna använda ett standardformat som parterna enats om efter förslag från det regionala centret.

9. Tillämpningen av punkt 7 innebär att parterna inte är bundna av den förpliktelse som anges i artikel 9.2 i konventionen.

Artikel 10

KONKRETA ÅTGÄRDER

1. En part som ställs inför ett föroreningstillfälle skall

   a) bedöma föroreningstillfällets natur, omfång och möjliga konsekvenser och, i tillämpliga fall, uppskatta typ och kvantitet av olja eller skadliga och potentiellt farliga ämnen, och i vilken riktning och med vilken hastighet utsläppet rör sig,

   b) vidta alla åtgärder som kan förebygga, minska och i möjligaste mån eliminera föroreningstillfällets effekter,

   c) omedelbart underrätta alla parter som kan komma att beröras av föroreningstillfället om bedömningarna och vilka åtgärder som vidtagits eller skall vidtas; samma information skall samtidigt ges till det regionala centret, som skall vidarebefordra informationen till övriga parter,

d) fortsätta att bevaka situationen så länge som möjligt och rapportera om händelsen i enlighet med artikel 9.

2. Vid bekämpning av förorening från fartyg skall man så långt möjligt rädda

a) människoliv,

b) fartyget, varvid skadan på miljön i allmänhet skall förebyggas eller minimeras.

Part som gör en sådan insats skall informera Internationella sjöfartsorganisationen direkt eller via det regionala centret.

Artikel 11

NÖDÅTGÄRDER OMBORD PÅ FARTYGET, PÅ OFFSHORE-ANLÄGGNINGAR OCH I HAMNAR

1. Parterna skall se till att fartyg under dess flagg har beredskapsplaner som uppfyller den internationella lagstiftningens krav.

2. Parterna skall ålägga befälhavare på fartyg under dess flagg att vid föroreningstillfällen följa beredskapsplanen, på begäran ge berörda myndigheter sådan detaljerad information om fartyget och dess last som kan vara av intresse med beaktande av de åtgärder som avses i artikel 9 samt samarbeta med dessa berörda myndigheter.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i protokollet skall varje part se till att befälhavaren på varje fartyg som framförs i partens territorialvatten uppfyller skyldigheten i punkt 2; parten får därvid begära assistans av det regionala centret. Parten skall underrätta Internationella sjöfartsorganisationen om de åtgärder som vidtagits.

4. Parterna skall när de anser lämpligt ålägga dem som ansvarar för kusthamnar eller lageranläggningar inom dess jurisdiktion att ha beredskapsplaner mot förorening eller motsvarande arrangemang; planen skall vara samordnad med det nationella system som inrättats i enlighet med artikel 4 och godkänd i enlighet med de förfaranden som den behöriga nationella myndigheten fastställt.

5. Parterna skall ålägga de operatörer som ansvarar för offshore-anläggningar inom dess jurisdiktion att ha åtgärdsplaner för bekämpning av föroreningstillfällen; planen skall vara samordnad med det nationella system som inrättats i enlighet med artikel 4 och följa de förfaranden som den behöriga nationella myndigheten fastställt.

Artikel 12

ASSISTANS

1. En part som behöver assistans för att hantera ett föroreningstillfälle får direkt eller via det regionala centret begära hjälp från andra parter; därvid skall assistans i första hand begäras från parter som kan beröras av föroreningen. Hjälpen kan bestå i expertråd eller tillhandahållande av specialiserad personal, produkter, utrustning eller nautiska hjälpmedel för den berörda parten. Tillfrågade parter skall göra vad som står i deras makt för att hjälpa till.

2. Om de parter som är inblandade i en föroreningsbekämpning inte kan enas om hur detta skall gå till, får det regionala centret med alla berörda parters samtycke samordna de medel parterna ställt till förfogande.

3. Parterna skall under iakttagande av internationella avtal vidta de rättsliga och administrativa åtgärder som behövs för att göra det enklare för

   a) fartyg, luftfartyg och andra transportmedel som skall användas vid bekämpningen av ett föroreningstillfälle eller som transporterar personal, last, produkter eller materiel som behövs vid bekämpningen, att komma in och komma till användning på och avgå från partens territorium, och

   b) personal, last, produkter eller materiel som avses i a att snabbt kunna transporteras till, genom och från partens territorium.

Artikel 13

ERSÄTTNING FÖR KOSTNADER I SAMBAND MED ASSISTANS

1. Parternas kostnader för bekämpning av förorening skall fördelas på det sätt som anges i punkt 2; detta gäller dock inte om frågan redan före föroreningstillfället reglerats genom bilaterala eller multilaterala avtal.

2. a) En part skall stå för kostnaderna för de åtgärder som en annan part vidtagit på uttrycklig begäran från parten. Om begäran om assistans återkallas skall den begärande parten stå för redan uppkomna kostnader.

   b) En part skall stå för kostnaderna för de åtgärder som vidtagits på eget initiativ.

   c) Vad som sägs i a och b gäller inte om parterna i det enskilda fallet kommit överens om annat.

3. Om inte annat avtalats skall kostnader för åtgärder vidtagna på uttrycklig begäran beräknas på ett skäligt och lagligt sätt i enlighet med den assisterande partens praxis för ersättning av sådana kostnader.

4. Begärande och assisterande part skall vid behov samarbeta för att en eventuell skadeståndstalan skall kunna avgöras. De skall därvid iaktta gällande lagstiftning. Om samtliga kostnader som uppkommit i samband med assistansen inte kan ersättas genom skadeståndstalan får den begärande parten begära att den assisterande parten avstår från ersättning för kostnader som överstiger skadeståndet eller skriver ner de i enlighet med punkt 3 beräknade kostnaderna. Den begärande parten får vidare begära anstånd med återbetalningen av dessa kostnader. Den assisterande parten skall när den överväger en sådan begäran särskilt beakta utvecklingsländernas behov.

5. Denna artikel påverkar inte parters rätt till ersättning från tredje land i enlighet med annan nationell eller internationell rätt som är tillämplig på den assisterande eller begärande parten för kostnader i samband med åtgärder vidtagna för att bekämpa ett föroreningstillfälle.

Artikel 14

MOTTAGNINGSANORDNINGAR I HAMNAR

1. Parterna skall, antingen var för sig eller genom bilateralt eller multilateralt samarbete, se till att deras hamnar är utrustade med mottagningsanordningar som motsvarar fartygens behov. Parterna skall dessutom se till att anordningarna utnyttjas effektivt och utan oskäligt dröjsmål för fartygen.

Parterna uppmanas ta ut en rimlig kostnad för anordningarnas utnyttjande.

2. Parterna skall också se till att det finns mottagningsanordningar i hamnarna avpassade för nöjesfartyg.

3. Parterna skall se till att anordningarna fungerar väl och att utsläppen från dem inte påverkar den marina miljön.

4. Parterna skall se till att fartyg som anlöper deras hamnar får aktuell information om vilka förpliktelser som följer av MARPOL 73/78-konventionen och partens nationella lagstiftning på området.

Artikel 15

MILJÖRISKER INOM SJÖFARTEN

I enlighet med allmänt accepterade internationella regler och normer och med Internationella sjöfartsorganisationens globala mandat skall parterna, antingen var för sig eller genom bilateralt eller multilateralt samarbete, vidta nödvändiga åtgärder för att bedöma de miljörisker som sjöfartens vedertagna farleder medför; de skall vidare vidta åtgärder för att minska risken för olyckor och olyckors följder för miljön.

Artikel 16

MOTTAGANDE AV FARTYG I SJÖNÖD I HAMNAR OCH PÅ SKYDDADE PLATSER

Parterna skall fastställa nationella, subregionala eller regionala bestämmelser för mottagandet av fartyg i nöd som utgör en miljöfara på skyddade platser och i hamnar. Parterna skall därvid samarbeta, och skall informera det regionala centret om antagna bestämmelser.

Artikel 17

SUBREGIONALA AVTAL

Parterna får förhandla om, utarbeta och förlänga bilaterala och multilaterala subregionala avtal som kan underlätta tillämpningen av hela eller delar av detta protokoll. På begäran av berörd part kan det regionala centret inom ramen för sina befogenheter bistå parterna vid utarbetandet och tillämpningen av sådana avtal.

Artikel 18

MÖTEN

1. Parterna i detta protokoll skall hålla sina ordinarie möten samtidigt med de ordinarie möten som parterna i konventionen håller med tillämpning av artikel 18 i konventionen. Parterna i protokollet får hålla extraordinarie möten i enlighet med vad som anges i artikel 18 i konventionen.

2. Vid de ordinarie mötena skall man bl.a.

a) utreda och diskutera det regionala centrets rapporter om tillämpningen av protokollet, särskilt vad avser artiklarna 4, 7 och 16,

b) formulera och anta strategier, handlingsplaner och program för tillämpningen av protokollet,

c) följa upp genomförandet av antagna strategier, handlingsplaner och program och utvärdera deras effektivitet, bedöma behovet av nya strategier, handlingsplaner eller program och vidta därmed sammanhängande åtgärder,

d) fullgöra andra uppgifter som behövs för tillämpningen av protokollet.

Artikel 19

SAMBAND MELLAN PROTOKOLLET OCH KONVENTIONEN

1. De bestämmelser i konventionen som gäller alla protokoll gäller även detta protokoll.

2. Den arbetsordning och de finansiella bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 24 i konventionen gäller även detta protokoll om inte parterna i protokollet kommer överens om annat.

RÅDETS FÖRORDNING

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

PROTOKOLLETS INVERKAN PÅ NATIONELL RÄTT

Tillämpningen av bestämmelserna i detta protokoll skall inte påverka parternas rätt att på de områden som täcks av protokollet anta strängare nationella bestämmelser eller vidta andra åtgärder i enlighet med internationell rätt.

Artikel 21

FÖRBINDELSER MED TREDJE LAND

Parterna uppmanar andra länder och internationella organisationer att vid behov samarbeta när detta protokoll skall tillämpas.

Artikel 22

UNDERTECKNANDE

Detta protokoll är öppet för undertecknande för parter i konventionen i Valletta, Malta, den 25 januari 2002 och i Madrid mellan den 26 januari 2002 och den 25 januari 2003.

Artikel 23

RATIFIKATION, GODTAGANDE OCH GODKÄNNANDE

Detta protokoll skall ratificeras, godtas eller godkännas. Ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument skall deponeras hos Konungariket Spanien, som är depositarie.

Artikel 24

TILLTRÄDE

Parter i konventionen kan tillträda protokollet från och med den 26 januari 2003.

Artikel 25

IKRAFTTRÄDANDE

1. Protokollet träder i kraft den trettionde dagen efter det att det sjätte ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet deponerats.

2. När det gäller förbindelser mellan parter i båda protokollen, ersätter föreliggande protokoll från och med ikraftträdandedagen protokollet om samarbete om bekämpning av förorening av Medelhavet av olja och andra skadliga ämnen vid krissituationer.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, underskrivit detta protokoll.

Utfärdat i Valletta den 25 januari 2002 i ett exemplar på arabiska, engelska, franska och spanska, varvid de fyra texterna är lika giltiga.